

Димитрие МАНЕВСКИ

БАРАЈЌИ ЈА ПОЕНТАТА, СЕ ВКЛУЧИВ ВО БИТКАТА

Понекогаш е неверојатно лесно да се напише текст. Едноставно чувствувај дека знаеш токму што и како сакаш да напишеш и текстот речиси самиот се пишува. Но, понекогаш инспирацијата исчезнува, а крајниот рок стои цврсто како што И.И. алијас "Шема" стои на браникот на демократијата и на основните права, па дури и по цена да треба да ги лекува крајниците две седмици по тоа.

Токму сега се наоѓам во таква ситуација, конкретната инспирација не достасува, а рокот истекува.

Се обидувам да сфатам зошто тоа ми се случува? Прво што на ум ми паѓа е дека можеби празничниот амбиент ме тера да не мислам на политика? Но, не ќе да е така. Јас сум Македонец, а ние по дефиниција не сме аполитични и ништо не смее да нè спречи да се занимаваме со политиканство. Самата Влада, како наша колективна слика и прилика ниту за празниците не престанува да нè убедува дека ни е супер и преку разноразните кампањи и реклами да ни објаснува дека дури снегот е пооптимистички и поуспешен оваа година. Секако и опозицијата не го губи чекорот и не дозволува празниците да ја спречат во постојаниот мониторинг на власта и конструктивноста во нејзиното дејствување. Доколку се оди според народната "арамиија арамијата го познава", тие можеби се и најкомпетентни да коментираат за сите активности кои ги прави Владата, секако не од функција на арамии, скраја да е, туку од позиција на поранешна власт.

Најдобриот коментар на тема опозиција, кој некогаш сум го слушнал, дојде од сосема неочекувана насока. Мојата баба, гледајќи ги вестите и Собранието и настапите на опозиционерите, само кратко кажа: камо да имам среќа и оние нашите да ги видам во опозиција, притоа мислејќи на власта во својата земја, Р Црна Гора, која од осамостојувањето ја предводи државата.

БИТКАТА

**ДЕМОКРАТИЈА Е КОГА
СИРОМАШНИТЕ, А НЕ
ИМОТНИТЕ, ВЛАДЕАТ
АРИСТОТЕЛ**

Кој знае колку е убаво да се биде владејачка партија? Сегашниве до таа мерка се среќни што не жалат пари на реклами за да ни го покажат тоа. Минатите, пак, пукаат од мака што мораат да трошат партиски пари за тековни трошоци и да ги експлоатираат партиските простории за пресконференции и други активности.

Но, немам јас што да се заморумам со тоа, на глава ми виси проблемот со инспирацијата за текстов, а не со конспирацијата за контекстот.

А што е контекстот? Контекстот е нашето политичко секојдневие. Тоа е она монотono, еднолично и предвидливо нешто, кое успева во голема мерка да придонесе да се расипат апаратите за мерење притисок на национално ниво. Да продолжев да се занимавам со математика наместо со политикологија, сигурно ќе можев со математичка формула да ги изразам политичките активности за секој ден, кои ги планираат нашите политиканти. Можеби немаше да можам да предвидам каква вратоврска и фризура ќе имаат дента, но тврдам дека ќе погодев што и како

ќе истресат. Искрено веќе почнувам да чувствувам заситеност од нашата политичка сцена. Како лек за тоа планирам да применим нејзино комплетно игнорирање во наредниот период, поточно епоха.

Веројатно тоа би бил најдобриот начин сите ние да се справиме со ситуацијата, со цел да го зачуваме нашето здравје, физичко и психичко. Во држава каква што е нашата, во која политичкото групирање и судската власт се нешта кои до таа мерка се извулгаризирани што дури и Бојан 13-ка изгледа прибрано за нив, единственото уставно решение на состојбите е политичката апатија. Секако конспираторите мислеле и на тоа, па спорадично пуштаат по некој експерт кој ќе посочи дека треба со устав да се поттикне политичност и политиканство. Демек демократски било да е задолжително да се гласа. Се сеќавам дека кога на една моја професорка ѝ реков дека кога ја видов на телевизија како зборува за тоа, нејзиното обраќање ми личеше на говорите на диктаторите од минатиот век, добив поглед кој беше проследен со неколкукратно препологање на предметот, најверојатно со цел да бидам демократизиран. Не смееме да дозволиме да нè претворат во она што тие се, да нè натераат да забораваме на останатите и да мислиме само на себе.

А токму во тоа се состои и нивната т.н. конспирација, сè она што за нас е нелогично и неморално, јавниот криминал, непотизмот, дискриминацијата, интригантството, загрозувањето на државните интереси и нивното продавање и низа други појави, кои нè тераат со денови да се чудиме и да се чувствуваме обесправени и загрозени, да ни станат вообичаени, да станат нешто што би го прифатиле како сосема нормално и потребно. Таа битка мораме да ја добиеме, а ќе ја добиеме само доколку силно веруваме дека она што претставува морал и вредност за нас е вредно да се бориме за него.

На почетокот немав инспирација, но попатно одлучив да се борам со конспирација.